

(א) מעילה י. ע"ש, (ב) ז"ל נמכר ממקומו ביוקר. דק"מ,

»

תורה אור השלם

1 וְחַתְּיָה אֶת פְּנֵי בָרֶם מֵהָאֵשׁ יִצְאֹה וְהָאֵשׁ תֹּאכַל וְיִדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יי' בְּשׂוּמֵי אֶת פְּנֵי בָרֶם:

2 אָדָם הוֹעֵה מִדֶּרֶךְ הַשְּׂבִיל בַּקֶּהֶל רָפְאִים יוֹתֵר:

3 וְלֹא יִדְעַ בִּי רָפְאִים שָׁם בַּעֲמֻקַּי שְׂאוֹל קְרֹאִיהֶ: מְשִׁלֵּי ט י"ח

»

הגהות הב"ח

(א) רש"ם ד"ה אשפות מלכות זבל אינן ראוי' לא למנוח: (ב) ד"ה אין מועלין וכו' דמ"מ אין ממושת הקדש:

»

מוסף רש"י

בור מלאה מים. ראו' לנדק הבית לעשות בו טיט, ולא למנוח. ולשני המים נמי לא חזי, עולתו היו מנשנין אלא ממי העילוט שכן מים חיים (מעילה יג.) אשפות מלאות זבל. היא עמשה אינה ראויה לא למנוח ולא למנוח עשבים (שם). אילין אלא לימכר וליקח בדמיהן זרכי מזבח או צדק הבית הכל כמו שפירש בשעה שהקדיש הלכך לא זו אף זו קמתי דלא מיבעי' הך קמאי דחמיירי דמועלין במה שבתוכן אלא אפילו הך בתראי מועלין נמי במה שבתוכן. צור מלא מים. כשהקדיש לא הזכיר אלא את הבור: מים. ראויהין לנדק הבית לעשות טיט ולא למנוח דמים מכוסין פסולין לניסוך המים וגם אין מדיחין צנר הקרבנות אלא מאמת המים שבעורה: אשפות מלאות זבל. (א) לא למנוח ולא לנדק הבית: שזהו שפירש, וי' יוסי סבר מהקדיש שזה או אילן מועלין בגידוליה, האילן וגדלו ממש שבתה, אבל צור ואשפה ושובך דלאו גידולי נינהו לא פליג ר' יוסי (שם).

»

מוסף תוספות

א. דבפי' הנהגה (מעילה יח): ליפנין מעילה שזה חטא מתורומם. חוס גיטין לט. תורה' עבדל. ב. ואפשר להעמידה כשיש להן כוחיה בנין ותלה בהן ויש מעילה בתלוש ולבטוח חברו כדומכה בשליהו מ' מעילה (כ.). נמנין. ג. וק"ל והא כשבאר שם זכה בו ההקדש מדין חצר, [ו]י"ל רעטנ"א.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

עד נופח. כלומר אש שמונפה מעלמו כדכתיב תאכלהו אש לא נופח (איזו ב): **שדאיז נשמתן**. כמו ודאזון נפש (דברים כח) ולאדיז [את] נפשך (שמואל א ב): **עד דעבד**. קודשא צריך הוא מאי דבעי בעולם הזה דרכס ללחה כדי

עד נפח עד שתבא אש שאינה צריכה ניפוה עד מירבא עד שתדאיז נשמתן ואמרי לה עד דעביד מאי דבעי אמר רב יהודה אמר רב כל הפורש מדברי תורה אש אוכלתו שנאמר ונתתי [את] פני בהם מהאש יצאו כל הפורש עצמו מדו"ת נופל בגיהנם שנאמר אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח ואין רפאים אלא גיהנם שנאמר ואלא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה: מכר אשפה מכר זבלה וכו': (ב) תנן התם ”כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית לבדק הבית ולא למזבח לא למזבח ולא לבדק הבית מועלין בהן ובמה שבתוכן כיצד הקדיש בור מלאה מים אשפות מלאות זבל שובך מלא יונים שדה מלאה עשבים אילין נשוי פירות מועלין בהן ובמה שבתוכן אבל הקדיש בור ואחר כך נתמלא מים אשפה ואחר כך נתמלאה זבל שובך ואח"כ נתמלא יונים אילין ואחר כך נשא פירות שדה ואחר כך נתמלאה עשבים מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר המקדיש את השדה ואת האילן מועלין בהן ובגידוליהם מפני שהן גידולי הקדש תניא אמר רבי ינאי דברי ר' יהודה בבור ושובך ידברי ר' יוסי בשדה ואילו האי מאי בשלמא

גראין דברי ר' יהודה בבור ושובך ככלל דפליג אשדה ואילן אלא גראין דברי רבי יוסי בשדה ואילן מכלל דפליג בבור ושובך והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר וכי תימא לדבריו דרבי יהודה קאמר והתניא אמר רבי יוסי אין אני רואה דברי של ר' יהודה בשדה ואילן מפני שהן גידולי הקדש בשדה ואילן הוא דאינו רואה הא בבור ושובך רואה הכי קאמר גראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי בבור ושובך שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן בהן ואין מועלין במה שבתוכן רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אף מועלין במה שבתוכן אמר רבה מחלוקת בשדה ואילן דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי אבל בבור ושובך דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן א"ל אבוי ואלא הא דתניא הקדישן מלאין מועלין בהן ובמה שבתוכן ורבי אלעזר ברבי שמעון מחליף ואי

פירות. לא למנוח ולא לנדק הבית ולענין לא חזי ולקרנן נמי לא חזי כדכתיב כל שאור וכל דבש לא תקטירו (ויקרא ב) וצרכים לכהן הן כתרומה: שדה מלאה עשבים. עשבים לא חזי לא למנוח ולא לנדק הבית: מועלין צדק. אם נהנה מהן שזה פרוטה כגון הנניע חפציו צבור או הוריד שם חבית של מים לקרר וכן אם תלה חפציו צבלין או נתן יונים צבוכן והניח זבלו צמקוס אשפתו: וצמה שצמקן. אם נהנה מגופן שאכל מן הפירות ומן היונים ומן המים כדנפקא לן צמסכת מעילה צפרק הנהנה מן ההקדש (דף יח: ע"ש) דצמחוצר לקרקע יש מעילה אם נהנה אע"פ שלא פנס ובתלושין לא הויא מעילה עד שיפנס: אין מועלין צמה שצמקן. דס"ל לר' יהודה אין מעילה בגידולין דמשום גרמא דקגרים ליה קרקע הקדש ליגדל אין לנו לעשותו הקדש דמ"מ אין (ט) ממוין דהקדש מעורב צדק: גראין דברי ר' יהודה. במקדיש צור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו דאין מועלין צמה שבתוכן: צשלמא. מאי דלמר רבי נראין לי דברי ר' יהודה צבור ושובך דמשמע אבל ואלין אין נראין לי אלא דברי ר' יוסי שפיר קאמר דהא חזינן דפליג ר' יהודה אדר' יוסי צמדה ואלין אלא האי דקאמר נראין לי דברי ר' יוסי צמדה ואלין דמשמע אבל צבור ושובך אין נראין לי מכלל דפליג צבור ושובך צממיה: והא רבי יוסי צמדה ואלין קאמר. צהדיא וצבור ושובך מודי ליה והכי הוה למימר הלכה כר' יוסי או רואה אני דברי ר' יוסי. ומינה צמאי דקאמר נראין דברי ר' יהודה צבור ושובך איכא לאקשויי נמי דהא משמע מכלל דפליג עליה ר' יוסי צבור ושובך וכיון דמסיפא פריך לה צהדיא טפי הך פירכא גופא לא חייס לפרוכי מרישא: הכי קאמר כו'. כלומר האי דדברי ר' יוסי דקאמר רבי לאו אנראין קאי לומר ונראין דברי ר' יוסי אלא כן תפרס אותו שדברי ר' יוסי צמדה ואלין אבל צבור ושובך מודי ליה. ורבי לפרושי אתא דצבור ושובך לא פליגי דלא תימא ר' יוסי צבור ושובך נמי פליג וס"ל כר' אלעזר צר' שמעון לקמן בשעמתיין דלמר מועלין צמה שבתוכן היכא דהקדישן לצור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו ולדבריו דר' יהודה קאמר לדידי מועלין נמי צבור ושובך דלדס מקנה דבר שלא צא לעולם דקנה לו רשות הקדש אבל לדיך אודי לי מיהא צמדה ואלין דמועלין בגידולין הצבלין דלמר מיעון משום דקינני מהקדש וקא"ל ר' יהודה לא קמ"ל רבי דצבור ושובך מודי דלא אליו שרותו מן רשותו כדי הדיוט דאילו צהדיעו לצמרי שרות מואס המנלא תמנלא צידו (שמות כב) אבל לא צהקדש: הקדישן ריקנין. לקמן מפרש אי צבור ושובך אי צמדה ואלין: דברי הכל כו'. כר' יהודה ור' יוסי דלא פליגי צהו נמי לעיל: א"ל אציי. לרצה רבו הקשה הלכך גרסי' לקמן (ע"ז) אלא אמר רבה כלומר חזר צו ופירש כן ולא גרסי' אלא אי איתמר הכי איתמר: הקדישן מלאין. סיפא דהך צייטמא דהקדישן ריקנין היא דקמתי: ור' אלעזר מחליף. החליף שיטתו ללעיל גצי הקדישן ריקנין מועלין צמה שבתוכן והכל קאמר אין מועלין צמה שצמקן ומשום דמילמא דמימה היא דכ"ש הכל הוה ליה למימר מועלין צמה שצמקן הלכך קמתי מחליף: ואי

ע"מ.

מועליין בו. פי' צקונטי' שיש מעילה צמה שהניח חפציו צבור ואין נראה לר"ם דלמר צהשולא (גיטין דף לט.) וצפרק קמא דסנהדרין (דף טו. טז) ושם דהמקדיש עבדו אין מועלין צשערו משום דאיתקש לקרקעות אלמא דאין מעילה צמחוצר א' ואמר נמי צפרק ולד חטואת (מעילה דף יג. ו) ושם ד"ה ומועלין צהן) דש קלעילין צמדה הקדש מעל ואמר שמע מינה אצק מעלי לה משמע דוקא אצק שנתלש כצר אבל צממת השדה לא מעל כיון שהוא מחוצר ואר"ת דשייכא מעילה צבור כגון שעקר חוליא מן הצור ונהנה ממנה: **ואיין מועליין במה שבתוכו**.² דלא למרינן שיקנה חצר הקדש כמו שקונה חצר הדיוט דלמר משום יד איתרצאי ולא מנינו יד להקדש: **דברי רבי יהודה**. ל"ג שאינו צסדר המטנה צמסכת

מעילה (דף יג.) והא דקמתי רבי צצייטמא נראין דברי רבי יהודה יודע היה רבי דברי יהודה היא: **בשלמא נראין דברי ר' יהודה** בבור ושובך כו'. אין נהקשות אמאי צשלמא הוה דקאמר נראין מכלל דר' יוסי פליג עליה צצור ושובך ורבי יוסי לא פליג אלא צמדה ואלין דולאי נראין דברי רבי יהודה צצור ושובך נימא דמאי לפרש שאף ר' יוסי לא נחלק אלא צמדה ואלין אכל נראין דברי רבי יוסי צמדה ואלין אי אפשר לקיים חס לא נמחק נראין: **הכי קאמר נראין דברי רבי יהודה** כו'. ואלעזרטיך רבי לאשמועי' דלא נימא לדבריו דר' יהודה קאמר ליה: ואי

גראין דברי ר' יהודה בבור ושובך ככלל דפליג אשדה ואילן אלא גראין דברי רבי יוסי בשדה ואילן מכלל דפליג בבור ושובך והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר וכי תימא לדבריו דרבי יהודה קאמר והתניא אמר רבי יוסי אין אני רואה דברי של ר' יהודה בשדה ואילן מפני שהן גידולי הקדש בשדה ואילן הוא דאינו רואה הא בבור ושובך רואה הכי קאמר גראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי בבור ושובך שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן בהן ואין מועלין במה שבתוכן רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אף מועלין במה שבתוכן אמר רבה מחלוקת בשדה ואילן דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי אבל בבור ושובך דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן א"ל אבוי ואלא הא דתניא הקדישן מלאין מועלין בהן ובמה שבתוכן ורבי אלעזר ברבי שמעון מחליף ואי

פירות. לא למנוח ולא לנדק הבית ולענין לא חזי ולקרנן נמי לא חזי כדכתיב כל שאור וכל דבש לא תקטירו (ויקרא ב) וצרכים לכהן הן כתרומה: שדה מלאה עשבים. עשבים לא חזי לא למנוח ולא לנדק הבית: מועלין צדק. אם נהנה מהן שזה פרוטה כגון הנניע חפציו צבור או הוריד שם חבית של מים לקרר וכן אם תלה חפציו צבלין או נתן יונים צבוכן והניח זבלו צמקוס אשפתו: וצמה שצמקן. אם נהנה מגופן שאכל מן הפירות ומן היונים ומן המים כדנפקא לן צמסכת מעילה צפרק הנהנה מן ההקדש (דף יח: ע"ש) דצמחוצר לקרקע יש מעילה אם נהנה אע"פ שלא פנס ובתלושין לא הויא מעילה עד שיפנס: אין מועלין צמה שצמקן. דס"ל לר' יהודה אין מעילה בגידולין דמשום גרמא דקגרים ליה קרקע הקדש ליגדל אין לנו לעשותו הקדש דמ"מ אין (ט) ממוין דהקדש מעורב צדק: גראין דברי ר' יהודה. במקדיש צור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו דאין מועלין צמה שבתוכן: צשלמא. מאי דלמר רבי נראין לי דברי ר' יהודה צבור ושובך דמשמע אבל ואלין אין נראין לי אלא דברי ר' יוסי שפיר קאמר דהא חזינן דפליג ר' יהודה אדר' יוסי צמדה ואלין אלא האי דקאמר נראין לי דברי ר' יוסי צמדה ואלין דמשמע אבל צבור ושובך אין נראין לי מכלל דפליג צבור ושובך צממיה: והא רבי יוסי צמדה ואלין קאמר. צהדיא וצבור ושובך מודי ליה והכי הוה למימר הלכה כר' יוסי או רואה אני דברי ר' יוסי. ומינה צמאי דקאמר נראין דברי ר' יהודה צבור ושובך איכא לאקשויי נמי דהא משמע מכלל דפליג עליה ר' יוסי צבור ושובך וכיון דמסיפא פריך לה צהדיא טפי הך פירכא גופא לא חייס לפרוכי מרישא: הכי קאמר כו'. כלומר האי דדברי ר' יוסי דקאמר רבי לאו אנראין קאי לומר ונראין דברי ר' יוסי אלא כן תפרס אותו שדברי ר' יוסי צמדה ואלין אבל צבור ושובך מודי ליה. ורבי לפרושי אתא דצבור ושובך לא פליגי דלא תימא ר' יוסי צבור ושובך נמי פליג וס"ל כר' אלעזר צר' שמעון לקמן בשעמתיין דלמר מועלין צמה שבתוכן היכא דהקדישן לצור ושובך ריקנין ואח"כ נתמלאו ולדבריו דר' יהודה קאמר לדידי מועלין נמי צבור ושובך דלדס מקנה דבר שלא צא לעולם דקנה לו רשות הקדש אבל לדיך אודי לי מיהא צמדה ואלין דמועלין בגידולין הצבלין דלמר מיעון משום דקינני מהקדש וקא"ל ר' יהודה לא קמ"ל רבי דצבור ושובך מודי דלא אליו שרותו מן רשותו כדי הדיוט דאילו צהדיעו לצמרי שרות מואס המנלא תמנלא צידו (שמות כב) אבל לא צהקדש: הקדישן ריקנין. לקמן מפרש אי צבור ושובך אי צמדה ואלין: דברי הכל כו'. כר' יהודה ור' יוסי דלא פליגי צהו נמי לעיל: א"ל אציי. לרצה רבו הקשה הלכך גרסי' לקמן (ע"ז) אלא אמר רבה כלומר חזר צו ופירש כן ולא גרסי' אלא אי איתמר הכי איתמר: הקדישן מלאין. סיפא דהך צייטמא דהקדישן ריקנין היא דקמתי: ור' אלעזר מחליף. החליף שיטתו ללעיל גצי הקדישן ריקנין מועלין צמה שצמקן והכל קאמר אין מועלין צמה שצמקן ומשום דמילמא דמימה היא דכ"ש הכל הוה ליה למימר מועלין צמה שצמקן הלכך קמתי מחליף: ואי

^[1] לעיל דאין מועלין ור"א סבר לה כר' יוסי דהואיל דמגופייהו דהקדש הן מועלין אבל בור ושובך דלאו מגופייהו קאתי דברי הכל וכו': ור"א בר"ש מחליף. דאין מועלין במה שבתוכו

עין משפט
נר מצוה

כש א מיי פ"ה מהל' מעילה הלכה א:
ל ב ג ד ה מיי עס הלכה ו:

»

רבינו גרשום

שאינה צריכה ניפות. זו אש של גיהנם: עד דעבד. האש: מאי דבעי. שאין מי שיכבה: מהאש יצאו מאש של תורה יצאו כדכתיב מימינו אש דת למו: והאש. של גיהנם תאכלם: מדרך השכל. מן התורה: פ"קא מכר אשפה. מקום צמקן ג"ט שמתאספים לשם הובל: חנן חתם. במס' מעילה: הקדיש בור מלא מים. דאוי לבדק הבית כדי לעשות חומה לתקון הבית ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבוך מלא יונים. ראוי למזבח לקרבן עולה ולא לבדק הבית. דלא חזי לשקעי בבנין: אילן מלא פירות. לא חזין הפירות לתקנן בבנין ולא למזבח דלא קאן עבדי שילוח המים כי אם ממי שילוח גנדובנין הן. ולא מדיחין בשר המזבח אלא מאמת המים שהיה בעורה: אשפה מלאה זבל. לא חזי לבדק הבית דלא חזי לתקנן בבנין שבוך אבן ולא למזבח: שבו